

Протокол

№

гр. София, 04.06.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в публично заседание на 04.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **2384** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именното повикване в 10.30 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ В. А. С., редовно призован, не се явява и се представлява от адв. И. Б., с пълномощно по делото.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ - Т. З. С., редовно призована, не се явява и се представлява от адв. И. Б., с пълномощно по делото. ОТВЕТНИКЪТ кмет на Столична община, редовно призован, се представлява от юрк. Т. Л., с пълномощно по делото.

СГП - редовно призована, не изпраща представител.

Явява се вещото лице В. О..

Страните (поотделно) - Да се даде ход на делото.

Като намери, че не са налице процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА молба на ответника, постъпила на 27.05.2025 година.

ЮРК. Л. - Допусната е техническа грешка в искането за допускане на предварително изпълнение, като по тази заповед не е Вашият състав, госпожо съдия. Коригирали и сме изпратили нова. Така че молбата е грешно насочена. Не поддържам молбата.

СЪДЪТ СНЕ самоличността на вещото лице:

В. И. О., 61 години, неосъждан, без дела и родство със страните.

Предупреден за отговорността съгласно чл. 291 от НК, обеща да даде вярно и безпристрастно заключение.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ - Известна ми е наказателната отговорност. Представил съм писмено заключение, което поддържам, представено на 07.05.2025 година.

АДВ. Б. - Нямам възражение по въпрос №1 и следва да се приеме. Вещото лице е отговорило. Искам да попитам, тъй като прегледах внимателно и формулировката на въпроса, който е от съда, никъде не виждам в него тези ограничения, които са попречили на вещото лице да изготви експертизата по въпрос № 2. Той тръгва да се придържа към формулировката в ЗОС, а не е такъв предметът на въпроса. В смисъл, там няма такива ограничения времеви хоризонти. Според мен не следва да се прилага въобще редът по ЗОС. Не така е формулиран и не така сте го допуснали, госпожо съдия. Въпросът е, каква е пазарната цена на отчуждения имот към датата на издаването на заповедта за отчуждаване, като се вземе предвид предназначението, което отчужденият имот е имал преди влизане в сила на подробния устройствен план по чл.21, ал.1 от ЗОС и пазарните цени на имоти със сходни характеристики, намиращи се близо до отчуждавания имот. Нямаме във формулировката времеви ограничения 1 година назад. Идеята ми е, че ние като сме формулирали въпроса, нашето становище е, че не трябва при определяне на пазарна оценка по съдебен ред да се прилага този ред. Включително има и осъдителни решения на Европейския съд по правата на човека. Имаше публикации наскоро по темата, в които се казва, че този ред е несправедлив и България е осъдена вече по 2 решения. За мен вещото лице трябва да си отговори на въпроса, без да се ограничава по този начин – времеви хоризонти и т. н. Според мен в констативно-съобразителната част на тази експертиза въобще не следва да бъде уточнен въпросът и не трябва да се приема, защото това са правни въпроси. Нямам по така изготвената експертиза въпроси.

ЮРК. Л. – Нямам въпроси. Да се приеме заключението.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ – Моля да ми дадете възможност да представя справка-декларация за часовете работа.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА заключението. На вещото лице да се изплати възнаграждение от внесения депозит в размер на 800 (осемстотин) лева, за която сума се издаде разходен касов ордер.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на вещото лице в 7-мо дневен срок от днес, с писмена молба да представи справка-декларация, по която съдът ще се произнесе в закрито заседание.

АДВ. Б. – Настоявам вещото лице да отговори по задача № 2. Защото нямаме отговори на тази задача. Н. вещото лице да отговори на база на така поставения въпрос, а не да прилага ЗОС. Така, както е формулиран въпросът, според мен изисква вещото лице да се съобрази с тази формула в ЗОС. Тази формула е за определяне от страна на общината на оценката, а не от страна вече на пазарна оценка по съдебен ред.

Моля вещото лице трябва да отговори на въпроса, каква е пазарната оценка на отчуждения имот към датата на издаването на заповедта за отчуждаване, без да се ограничава с времеви хоризонти.

За мен това не е допълнителна експертиза, защото той дефакто не е изпълнил задача № 2. Искам вещото лице да отговори на въпроса каква е пазарната оценка на имота към датата на

издаване на заповедта за отчуждаване. Нямам против същото вещо лице да изготви заключението, но считам, че не трябва се заплаща допълнителен депозит, защото дефакто той не е работил по задача № 2 към момента.

ЮРК. Л. – Считам, че вещото лице се е съобразило с нормативните изисквания на ЗОС. Искам да посоча относно осъдителните решения на Европейския съд по правата на човека (ЕСПЧ), че две от три касаят Закона за държавната собственост и едно единствено касае Закона за общинската собственост (ЗОС) и то е методологията за определяне на обезщетението, когато при неоткриване на пазарни аналози се приема данъчната оценка. Там се коментира това нещо. Не е равностойно да се даде като минимален праг данъчната оценка, като там са изложени аргументи, че може да се приложи два пъти данъчната оценка. В настоящия случай нямаме дерогация на закона, нито чрез регламент или чрез директива, която да изисква от нас да изменяме Закона за общинската собственост. И към този момент той е действащ и е валиден. Както и почитаемият съдебен състав посочи, точно и ясно са определени критериите в чл.22, ал.5 и следващите от ЗОС, вр. §1 от ДР на ЗОС. С оглед това считам, че изготвянето на пазарна оценка не би способствало за установяване на релевантните факти по настоящото дело. С оглед на това, моля да оставите искането без уважение.

АДВ. Б. (реплика) - В това решение, което се коментира, Европейският съд по правата на човека прави следните изводи: че дефиницията за пазарна цена в Закона за общинската собственост само създава илюзия за равностойност, която обаче не кореспондира с реалната пазарна цена на отчуждаваните имоти. Също така, че съгласно чл.17, ал.5 от Конституцията на Република България принудителното отчуждаване на частна собственост за държавни и общински нужди може да става само със закон, ако тези нужди не могат да бъдат задоволени по друг начин и след предварително и равностойно обезщетение, като конституционният стандарт е съобразен с принципа за неприкосновеност на частната собственост, както и с Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи. Съдът счита, че най-честият резултат от прилагането буквално формулировката по ЗОС е неравностойност на компенсацията, водеща до принудителна експроприация. Поради това съдът счита, че установените в ЗДС и ЗОС формули за изчисляване на обезщетението са в колизия не само с Конституцията на Република България, но и принципите на Конвенцията. Затова считам, че би ли следвало да се прилага директно тази конвенция. Тя се прилага, както и конституцията, и следва да не се ограничаваме във формулировката в ЗОС. Затова е моето искане вещото лице да отговори, без да се съобразява с тази формулировка.

ЮРК. Л. (дуплика) – Госпожо председател, тъй като аз съм човекът, който е окомплектовал цялата преписка за делото пред ЕСПЧ. Действително вътре в решението са изброени много факти и обстоятелства. Самият диспозитив на решението касае това, че данъчната оценка, тоест в случая е определена данъчната основа като равностойна оценка. Няма да наблягам повече на това решение. Искам да обърна внимание, че съгласно чл.1 от Протокол 1 към Европейската конвенция по правата на човека, държавата има право да приема такива закони, каквито счете за необходими, за да бъде извършено, така да кажем, принудителното отчуждаване. Към този момент ние имаме правен ред, който действа на територията на Република България. Европейските решения са способ за отмяна на съдебно решение, а не приемат нов установен траен ред на процедурите по отчуждаване.

След като обсъди доводите на страните и обстоятелствата по делото съдът в настоящия съдът намира, че не е налице процесуална пречка за допускане на допълнителна задача към експертизата. Доколкото жалбоподателят носи доказателствената тежест да установи твърдените от него обстоятелства, следва да му бъде дадена възможност да ангажира сочените от него доказателства. Доколко в случая пазарната цена, определена в общоупотребимия смисъл на изрази, без ограниченията, поставени от определението на специалния закон, е от значение за решаване на спора, съответно - доколко е приложима и относима сочената от страните практика на Европейския съд по правата на човека, съдът ще следва да прецени и изложи мотиви при постановяване на решението. Разноските за допълнителната задача следва да бъдат поети от жалбоподателя, доколкото допускането ѝ е съобразно негово искане и в съответствие с носената от него доказателствена тежест. Предвид изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПУСКА допълнителна задача към експертизата, формулирана от адв. Б. днес.

ОПРЕДЕЛЯ допълнителен депозит за възнаграждение на вещото лице в размер на 400 (четиристотин) лева, вносими от жалбоподателите в 7-мо дневен срок от днес.

НАЗНАЧАВА за вещо лице В. И. О., с данни по делото.

ОПРЕДЕЛЯ на основание чл.27, ал.3 от Закона за общинската собственост срок за изготвяне на заключението: 03.07.2025 година.

ОТЛАГА ДЕЛОТО И ГО НАСРОЧВА за 09.07.2025 година от 10.40 часа, за когато страните са уведомени. Да се съобщи на вещото лице по телефона след представяне на документа за внесен депозит.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10.50 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: